

UJ FOLYAM. VI. KÖTET.

22. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. NOVEMBER 25.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

SÍRYA-VIGADÓK.

— Regény, írta Szabó Endre. —

(22. közlemény.)

XV.

Siket, borongó őszi köd borította Laposkővet és vidékét.

Az öreg Verpelétiék behúzódtak már a szobákba s elfoglalták megszokott helyeiket a kályhák mellett. Anna-mama a maga szobájában olvasgatott, «Janikám» meg a magáiban pipált és nézte a padlást... Nagyon szomorú volt az öreg s az utóbbi időkben még sokkal engedelmesebb a felesége irányában. Sokszor, minden nap lörte a fejét az ő Dénes fia sorsán, a melyet csaknem apróra ismert már, de csak nem tudott egyéb eredményre jutni, mint hogy ebből a bajból ő nem segítheti ki Dénest... ha majd ő meghal, ám lássa Dénes, hogy mit csinál a vagyonnal, hanem odáig nem veti azt oda prédára...

A mező-gazdának sajátos sztoikus nyugalmit megőrizte még e nehéz körülmények közt is: ha szép a termés, hál' istennek; ha elveri a jég, vegyük türelemmel, a föld mégis megmarad...

A mint ott üldögél az est homályában, úgy hallja, hogy kocsi áll meg az udvaron. Valami sejtelem lepi meg, nyugtalanul néz az ajtóra.

S csakugyan! A folyósóról örvendező sikoly hallatszik be, Anna-mama hangja.

— Dénes, Dénes, — édes fiam.

Az öreg Verpeléti szinte megijed, pedig maga is óhajtott már, hogy valahára haza nézzen Dénes. Felkel, hogy ő is elibe menjen a fiának, hanem akkora kinyílik az ajtó s azon bundásan belép rajta Dénes, utána az anyja.

— Jó estét, kedves apám.

Olyan szomorúan, félnéken szakadoznak le ezek a szavak a Dénes ajkairól, nem úgy mint ezelőtt néhány évvel, nem oly eleven vigassággal, örömmel. Nem is mer mindjárt előre lépni, mintha előbb ki akarná venni az öreg úr arczából, hogy szabad-e neki őt megölelni? Mind a hárman olyan tétovázva néznek egymásra, mintha valami szégyelni valójuk volna egymástól. Még Anna-mama sem tudja magát a különös, feszélyes hangulat hatása alól kiszabadítani, pedig ő egyebet sem tud, minthogy «lám igaza van neki, Graczióza nem Dénesnek való feleség volt.»

S egész este közönyös dolgokról beszélnek, még Anna-mama sem mer tudakozódni. Úgy mennek szét lefeküdni.

Dénes az ő rég nem látott szobájában leveti magát a diványra. Nem érez álmot, nem akarózik neki le-

feküdni. Jóllehet már Pesten, azután meg onnan idáig az egész úton tizszer is megállapította magában, hogy mikép fogja dolgát előadni, megint szükségesnek látta, hogy még egyszer mindent végig gondoljon. Készült az ellenvetésekre is, a miket majd apja fog tenni; azokra mind megállapította a feleleteket. S okoskodásai végén mindig arra az eredményre jutott, hogy az öreg úr kereken meg fogja tagadni az adóságok kifizetését. De hát akkor minek jött ő haza, minek kéri az apját? erre nem tudott magának mit felelni s csak sohajtott, hogy «ennek mégis meg kell lenni».

S úgy ült ott maga sem tudja már mióta, hallotta a kakasok kukorékolását, az órák ütéseit, de azok halatára soha sem jutott eszébe, hogy ugyan milyen késő lehet már?

Egyszer aztán kopogást hallott az utcáról, emberek jártak, mentek, megkezdeni a gazdaságban a reggeli munkát. Dénes kihúzza az óráját, megnézi, látja, hogy nemsokára virradni fog. Most már hát le sem fekszik. Felkel és s fel s alá jár. Úgy tartja, hogy legjobb lesz apjához korán reggel bemenni, mikor még anyja alszik. Az öreg úr csaknem olyan jókor kel, mint a béresei. Tanúk nélkül beszélhet vele...

Azután ideges aggodalommal nézi megint az óráját nehogy valamikép elkéssék; nagyobb biztosság kedvéért kimegy a folyosóra, a hova apja hálószobájának az ajtaja nyílik. A folyosón még sötét van. Lábujjhegyen lépked előre. Akkor meglátja, hogy a folyosó sötét falán, az apja hálószobája átellenében egy kis világos folt látszik. Mindjárt nyomára jön, hogy mi az: a háló-szoba kulcslyukán szűrődik ki a világosság. Tehát az öreg úr már ébren van.... oh, be hamar, csak legalább egy fél óráig ne kelt volna fel...

Dénes lehajlik s igyekszik a kulcslyukon belátni... s mielőtt valamit látna, belülről léptek hangját hallja... Dénes érzi, hogy meleg és hideg fut rajta végig... úgy rémlik neki, mintha valami nagy ijedelem indítaná szívét gyorsabb dobogásra — és öntudatlanul bekopogtat, megnyomja az ajtó kilincsét és belép...

Az öreg Verpeléti János egészen úgy felöltözve, mint tegnap este volt, megáll a szoba közepén az ajtónyílás neszére s erre fordul... Arcza rendkívül halvány, haja rendetlen... Látszik, hogy ő sem feküdt le egész éjjel...

Íróasztalán, az asztal mellett a földön mindenféle papirdarabok hevernek, beírva plajbászszal csinált számadásokkal...

Az egész éjjel égett lámpa már alig pislogott és kísértetiesen világítja meg az apát és fiút, úgy hogy mindketten szinte megijednek egymástól.

Az apa összefogja maga előtt s tehetetlenül lebozsátja kezeit, fejét szomorúan lehajtja s úgy áll meg belépő fia előtt: «Hova jutottunk». Dénes sem tud szólni. Nem szólnak s mégis úgy tűnek fel egymás előtt, mintha már mindent elmondtak volna egymásnak s mintha Dénes akár mindjárt vissza is fordulhatna.

— Itt nincs mentség! — szól végre az öreg Verpeléti János szomorú, de szilárd hangon.

— Hogyan édes apám?

Az öreg úr oda mutat az íróasztalára:

— Hetek óta számítgatok, kalkulálok — s nem tudok más eredményre jutni, mint hogyha a legkedvezőbb feltételek mellett sikerülne is hamarjában eladni összes vagyonomat, a te adóságaidat még sem birnám kifizetni... a megszorult ember pedig soha sem számíthat arra, hogy értékeit csak megközelítőleg is megfelelő áron tudja eladni... Ül le, — tette hozzá holt-haloványra vált fiának helyet mutatva s maga is leült.

— De még ha lehetséges volna is, — folytatta az apa, — hogy összes vagyonom feláldozásával megmentelek, még akkor sem tehetném, nem tehetném pedig anyád miatt. Hogy mondjam én azt neki, hogy nesze, fogd meg te is az én koldusbotom s most járjunk házról-házra alamizsnát kérni? Ha még fiatal munkabíró ember volnék nem mondanám ezt: legutolsó béresemnek a házával és kis földjével megelégedném s elől kezdeném, csaknem ott, a hol így is kezdtem. De én már dolgozni nem tudok.

A fiu felelete helyett csak mély csend következett néhány pillanatra.

Aztan megint az apa folytatta.

— Azt ne gondold pedig, hogy oktalan fősvénység vagy a kényelemhez való ragaszkodás beszél belőlem. Hiszen én és anyád nem magunknak gyűjtöttük a vagyont, hanem neked, nem akarjuk a sirba magunkkal vinni, reád marad: majd akkor aztán, ha te leszel az ura ennek a vagyonnak, ha majd anyádnak meg lesz az ő biztos pihenő-helye ott a temetőben, akkor ám jöjjenek a hitelezőid, viseld te annak a lesujtó keserűségét, hogy egyszerre földönfutó vagy, — de minek volna ezt a keserűséget anyádra is zudítani? te majd elviselheted, mert fiatal is vagy, de szemrehányásod is csak magad ellen lehet...

— De a becsületed, a becsületed... suttogott alig hallhatólag Dénes, — hát az nem fogja anyámat még jobban sujtani, ha — —

— Ne félj, arról is gondoskodtam. Legsürgősebb adóságaidat elvállaltam, megengedtem, hogy a birtokra

táblázzák... azért nem fognak sem téged, sem minket zaklatni, tehát nem fog róla tudni anyád semmit. Persze ez még veszedelmesebb reád nézve következményeiben, mert az ilyen adósság mindig nő, növesztik a kamatok... de más út és mód nincs... S ha mentől előbb szabadulni akarsz adóságaidtól, hát most csak azon kell imádkoznod, hogy mi mentől hamarabb meghaljunk, — tette hozzá az öreg maró keserűséggel, csaknem cinikususan.

Megint elviselhetetlen csend.

— Te pedig fogd meg a dolog végét! Van elég jó nevelésed, élj meg a kezed munkájából, ha már semmi sem sikerül, légy irnok, vagy ha nem kapsz olyan foglalkozást, kezd a díjnokságon...

Az öreg úr e szavaknál fölkelt elfordult s hangjában kivehetőbben rezgett a harag, mint a fájdalom. Folytatta a sétát a szobában s kis idő múlva megint megszólalt megállva fia előtt.

— Pedig milyen reménységeim voltak nekem veled és a számodra gyűjtött vagyonnal. Mondd csak: annyi száz és százezerből vettél-e valaha csak egy kalendáriumnyi könyvet is? felöltöztettél-e valamely rongyos koldust csak egy kalappal is? áldoztál-e közczélokra csak egy garassal is? Oh, miket képzeltem én magamnak, hogy milyen tisztelt nevet szerezhet magának egy fiatalságától kezdve gazdag ember az ország legjobbainak a nevei közt is, és most kell belátnom, hogy a gazdagság csak az elkorcsosulásnak a melegágya! Becsület! hát ti nektek előkelő uraknak az a becsület, ha tivornyák közben kártyán csinált örült adósságaitokat, uzsorások istentelen követeléseit pazarul fizetgetitek meg? hiszen akkor az én fejem becsstelenségben öszült meg, mert én kerültem a tivornyát és pénzvesztegetést egész életemben, és soha senkinek egy krajczárnyi kártyaadósságot sem fizettem, mivelhogy ilyen adósságot nem is csináltam. Persze: én nem voltam a főváros legtiszteltebb gavallérja! Szegény nemzet, a melynek ily előkelő urai vannak!

Dénest bizony nem igen bántották meg ezek az elméledések. Az ő esze még mindig csak maga körül forgott.

— Hát aztán hogy éljek én meg valami irnokságból?

— Megkapod havonként azt a zsebpénzt tőlem, a melyet diákkorodban kaptál. Többet nem adhatok, mert hitelezőidet nem akarom megkárosítani, hiszen jól tudom, hogy azok az örökségedre kölcsönöztek neked annyit: én már csak az ő tisztartójuk vagyok.

Dénés mélyet sóhajtott, felállt, fejét még lejjebb horgasztotta.

— Jól van édes apám: látom hogy nincs más mód, mint magamat föbe löni.

Az öreg Verpeléti meg se rezgett erre a kijelentésre. Mintha várta volna már azt. A fia vállára tette kezét és az eddig folyvást megtartott szilárd hangon szólt:

— Azt te nem fogod megtenni kedves fiam. Ismerem én a te mivoltodat. Nem fogod megtenni azért, mert nem érzed és nem érezheted magadat olyan bünsőnek, hogy azért halállal kellene lakolnod. A törvény, a társadalmi szokások még most csak a rablógyilkosságot fenytik halállal: a könnyelműséget még nem vették fel a büntetőeljárás tárgyai közé. Aztán itéljük meg komolyan a helyzetet: ha valakinek föbe kellene magát löni, az nem te vagy, hanem én. Igen én! Te nem vesztettél semmit, mert nem volt semmid — én elvesztettem mindenemet, a mim volt: tégedet, egész életem igyekezését, reménységét elvitte néhány év. Minek volna most már nekem az élet, ha szegény anyád nem volna?

Csak itt fordult el az öreg, hogy könnyeit kitorúlje.

A virradat bederengett a szobába. A sűrű párán át alig vehető volt már észre az asztalon pislogó lámpa. Az öreg Verpeléti oda lépett íróasztalához, lecsavarta a lámpát, összeszedte a számokkal teleírt papirdarabokat, összezsavarta azokat kezében, aztán belökte a kályhába.

Dénés szótalanul kívánszorgott, az öreg úr pedig összesimogatta rendetlen haját, fogta kalapját s kiment, hogy a gazdaságban rendelkezék.

(Folytatása következik.)

KÜLÖNBSÉG.

Tanítóné. Kedves Bertácska, neked nem szabad az iskolába jönnöd, mert a fivéred himlős.

Berta. Igen kisasszony, de hát ő nekem csak mostoha-fivérem.

FINOM ÉRZÉK.

Mama. (A vasuton.) Ehhez a vonathoz bizonyosan teherkocsik is vannak ragasztva: most hallottam, hogy egy borju bőgött.

Leány. (A ki éppen a felsőbb leányiskolából jön haza.) A dialektus után itélve én nem borjunak, hanem báránynak tartom.

BOSZÚS UJSÁG-OLYASÓ.

Egy úr olvassa reggelinél a lapokat. Temérdek hirlapi kacsára akad, úgy hogy a szemmel látható hazugságok miatt egész mérgesen dobja félre az ujságokat.

Akkor jön be a kis fia.

— Apa, igaz az, hogy vissza jön még egyszer Mátyás király?

— No, az még tán a legvalószínűbb azok közt a hírek közt, a mikről ma értesülök.

HA TE ÚGY, ÉN IS ÚGY.

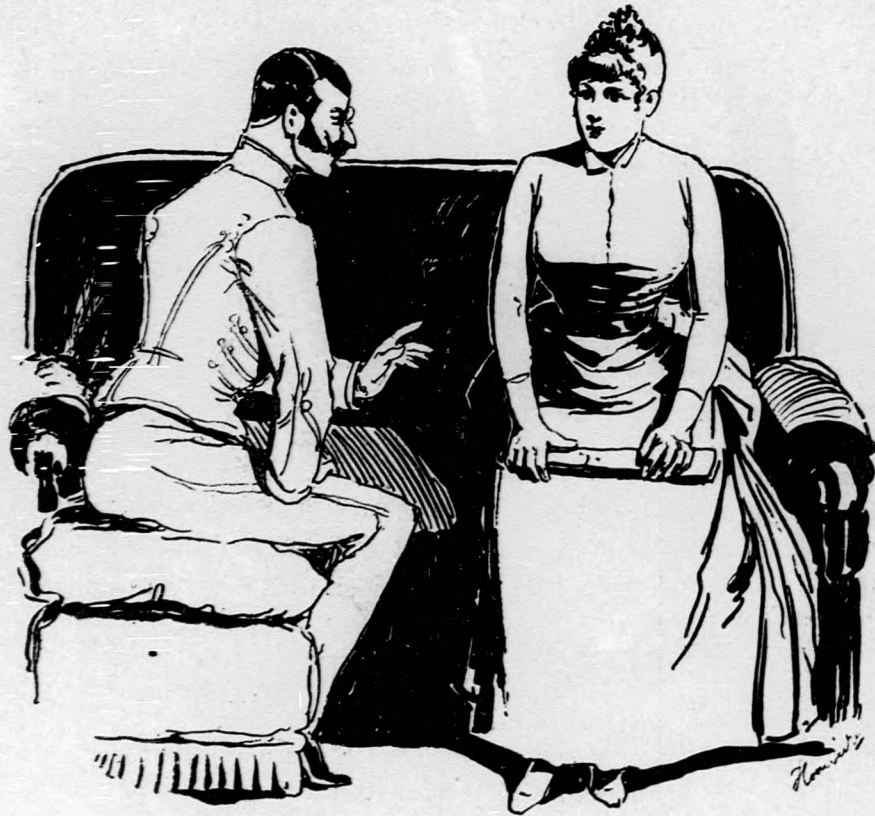
Hölgy. Doktor úr, szeretném önt insultálni: t. i. igen gyakran confectiókat érzek a fejemben.

Orvos. (nevetve.) A miatt ne skrofulizáljon nagysád, hanem menjen el a hipotékába és vegyen ott rinocerosz-olajat.

JOGOS ÓHAJ.

«Hallod csak édes mama, már megint elevenen tettemek el egy embert. Hát nem lehet azokat az orvosokat arra kényszeríteni, hogy egészen jól megöljék az embereket?»

HUSZÁROSAN.

— Hát csakugyan férjhez akar engem venni? De tudja-e azt hadnagy úr, hogy én az egyik lábamra egy kicsit sántitok?

— Ugyan már hogyan tudnám? észre vettem az első pillanatra; — hiszen annyi lóval van az embernek dolga.

ICY JÖVÜNK RÁ MINDENRE.

«Semmi sem új a nap alatt», tartja a régi közmondás s ennek illusztrálására szolgál alant következő idézetem, melyet Fáy A.-nak, *Bélteky ház* című regényéből másolok ki, amint írva vagyok:

«— Apró hitel-cassák kellenének...

— Egy ez is a sok szép álmom közül... de hol találunk rá fundust?

— Megsúgom Domine Illustrissime! felele V. Mint-hogy éppen cselédségről van szó, keskenyítsük le egyes akarattal livreje, kalapja arany, ezüst paszomántjait, csupán egy ujjnyi szélességre, s a mostan szokott felesleget verjük csak öt évig össze rakásra, — s emberségemre fogadom, meg van a kívánt fundus.»

Ime Baross miniszter rendeletének alapja, a vasuti egyenruha díszének egyszerűsítésében. Vagy olyan praktikus esze van, mint Fáynak, vagy olvasta Fáyban. Ha tertium datur, hát detur!

Argus.

KATONÁSAN.

Úrnő. Ezredes úr, szereti a zenét?

Ezredes. Tudja nagysád — nem ijedek meg tőle.

ELTALÁLTA.

Tanár. Domine Baczúr: mi az a theória?

Baczúr. (Hallgat.)

Tanár. No majd segíték egy kicsit: gondoljon a practicumra — s annak az ellentétére.

Baczúr. A theória — valami inprakticus dolog.

EZ ÁM A FELFOGÁS.

Feljön vidékről a fővárosba a juhász az urához. Ez örömet akar neki szerezni s elküldi az állatkertbe.

— No Mihály, hát hogy tetszett a mit látott? — kérdi tőle azután az úr.

— Ej, kérem alásan, — csupa móka az egész — hajszen olyan állatok nincsenek is!

HOGYNE ?

Urő. (A felfogadandó száraz dajkához.)
Mondja csak: tud maga gyerekekkel bánni?

Száraz dajka. Ugyan hogy ne tudnék? hiszen húsz esztendeig voltam egy gyerek mellett.

BÜNTETÉS.

Apa. (A fiához.) Már megint rosszul viselked magad az iskolában? No megállj, semmire való: ma este büntetésül velünk jössz a sóházi ellenőrékhez zene-estélyre.

ISMERTETŐ JEL.

A. Ismeri ön Vasas Lajos magánzót? Ugyan hogy néz az ki?

B. Ha lát ön egy középtermetű, jól táplált férfit, kinek a feje kopasz és két bérháza van a József-köruton: hát az az.

NEHÉZ KURA.

Orvos. Kedves lelkem, a maga férje nagyon veszélyes betegségben van. Vörös himlője lesz, — keze és karja már csupa vörös.

Asszony. De kérem alássan, az én uram ruhafestő s tegnap éppen veresre festett...

Orvos. Á-ugy? No akkor talán még megmenthetem.

A KULISSZÁK MÖGÜL.

— Kedves Pimpinella, mondja szeret-e? válaszoljon csak egy szóval — válasz fizetve!

HAJDAN ÉS MOST.

Hajdan, mikor a végrehajtó a faluban járt.

Most, mikor a végrehajtó ugyanazt cselekszi.

AZ ISKOLÁBÓL.

Tanító. Melyik háziállat tanusit legnagyobb ragaszkodást az emberhez? Kaczó Pista!

Kaczó Pista. A piócza!

EGY FOGORVOS FELJEGYZÉSEIBŐL.

«Nem tenácsos az embernek minden fogát kihuzatni, mert ha aztán megnősül, nem tudja majd mivel rágni a körmét.»

MINDENKÉPEN BAJ A SZEGÉNY CZIGÁNYNAK.

Gyönyörű nagy köcsög tejjel álmodik Csicsa cigány.

Észszel él és másodszor már úgy alszik el, hogy kanalat vesz magához.

De felébred a nélkül, hogy jóllakott volna belőle, — mert nem volt hozzá kanala.

Devla verje meg a dolgát! Most meg nem tud tejjel álmolni.

— Nagysádnak igazán gyönyörű fogai vannak.

— Oh, csak tréfál ön.

— Egy cseppet sem, csak a kitűnő munkát bámulom rajta.

ORVOSI RENDELETRE.

— Másféle húst nem szabad még most ennie, csak csirkét. Annak is éppen a fehérjét.

(Másnap.)

— No, izlett az étel?

— Jaj doktor úr kérem izlett volna, meg is maradnék szívesen ezen a kosztón, de az egész faluban csak két fehér csirkét tudtunk találni, nem tudom mit csináljunk, ha a másikat is megeszem?

RAVASZ!

Úr. Hogy ez az alma?

Köfa. Három darab tíz krajczár.

Úr. (Válogatni kezd az almákban.)

Köfa. Jaj kérem az nem lehet; ne tessék válogatni, hanem úgy a hogy jön.

Úr. De ha válogatni hagy, megveszem az egész kosarat.

LEGÉRTHETŐBB HASONLAT.

Örmester úr Csutak. (A kompánia-iskolában.) A katonának úgy kell szeretni a fegyverét, mint akár a szakácsné-szeretőjét.

A LEGJOBB KIHÁZASITÁS.

Kérő. S mit kap hozományul Róza kisasszony, ha szabad kérdenem?

A leány apja. Hát visszavonhatlanul el van ön határozva Rózáat nőül venni?

Kérő. Visszavonhatlanul.

A leány apja. Nos, akkor Róza kap egy derek iparkodó férjet.

VÉLEMÉNY-KÜLÖNBSÉG.

Bácsi. Hát aztán miért buktál meg a vizsgán?

Öcs. Tisztán csak egy kis vélemény-különbség miatt. Az én véleményem ugyanis az volt, hogy a peloponnészi háború a persa háborút megelőzte, a cenzor pedig az ellenkezőt állította.

VÁSÁRFIA.

— Édös! haza gyütt-é má' édös apám a vásárrul?

— Haza, lányom, haza.

— Mit vött?

— Lelőgzetöt.

SOK A HIBA.

Sok ember van, kevés férfi,
Számra dehogy van felényi.
Száz hölgy között egy nő ha van,
Halom kőben gyűszű arany.
Porcellánra sok a fa-tál,
Sok lövésből kevés talál.
Zseninek hány hiszi magát
S hányról hiszi el a világ?
Egy szája van esókra lánynak
S két kézzel is pofon vághat.
Egészség csak egyféle van,
Nyavalya meg van számtalan.
A papsajt az maga kikel,
A venyigét ültetni kell.
Rím van isten tudja mennyi
S az eszméből nem tud telni.

Révész Ernő.

MÉLTATLANSÁG.

Igazán különös, hogy az emberek a kezét többre becsülik a lábánál. Mikor üdvözlik egymást — példának okáért — akkor is a kezüket rázogatják meg, nem a lábukat stb. Pedig sokkalta több embert tartja el a lába, mint a keze.

ÖRÖKKÉTIG CSAK AZ ANYÓS!

— Valami talpraesett asszony ez a te anyósod.

— Az ám. Szeretném is lelökní a toronyból, megpróbálni, hogy talpra esik-e?

NÉLKÜL.

— Valóságos bolondja vagyok a gyerekeknek!

= Hagyja el bátran a gyerekeket

PERPETUUM MOBILE.

Be nem áll e szája; folyton
Darál hetet és havat.
Hogyha kérdez, hát felelni
Időd soha sem marad.

S ha beszédre semerről se
Kinálkozik valami,
Hát legalább ezt motyogja:
«Mit akarok mondani?»

Révész Ernő.

IRÓK KÖZT.

— No pajtás, hogy vagy az új könyveddel? a novelláiddal? kelnek nagyon?

— Ördögöt kelnek! Mind ott fekszik a könyvkereskedő padlásán.

— No, az is valami, legalább te is elmondhatod, hogy van «fekvő birtokod.»

HUMOR A BAJBAN.

Törvényszéki elnök. (Kimondja az ítéletet, mely szerint a vádlott egy évi börtönre ítéltetik, aztán a közönséghez fordulva): Szíveskedjenek távozni, az ülés véget ért.

Vádlott. (Morogva) Kinek hogy; nekem még csak azután kezdődik.

A KASZÁRNYÁBÓL.

Hadnagy úr Zserzsabek. Hallod-e te infanteriszt Dobos! Tehozzád képest egy rhinocerosz valóságos hét görög bölcs

A RESTSÉG NETOVÁBBJA.

«Higyjék meg, kérem, az az ember olyan rest, hogy még a föld forgásával is terhére esik együtt forognia.»

ESTÉLYEN.

— Ej, beh gyorsan játszik ez a hölgy!

— Hagyja el kérem: zongorát nem játszhatik az ember elég gyorsan.

MÁR AZ SOK VOLNA.

— Ugyan pajtás, nem adhatnál egy kis pénzt kölcsön?

— Dehogy nem! A mennyi csak kell.

— No annyi éppen nem kell.

KOLDUS-GÖG.

Úr. Szégyelje magát! nem tud dolgozni?

Koldus. Micsoda? nem elég, hogy olyan szegény vagyok, hogy koldulnom kell, még hozzá dolgozzak is!

UGY MÁR LEHET.

— Nézd csak mama, milyen különös az, hogy ezek a tehenek mind úgy haza találnak.

— Nagyon természetes, hiszen meg vannak a házak számozva.

VAN MÁR EREDMÉNY.

Apá. No, leányaim, az idén nem lesz bálozás; már hat bálban voltam veletek, és mégsem értünk el semmi eredményt.

A legidősebb leány. Dehogy nem kedves apám: a legutolsó bálban én egy szép fiatal hűszár-hadnagyba beleszerettem.

EGYEZKEDÉS.

Bíró. Ön vad szárnak nevezte Kavaró Károlyt, Kavaró Károly meg önt vén szárnak. Kénytelen leszek mindkettőjüket megbüntetni, ha szépen meg nem egyeznek.

Kavaró. Jól van, hát én vissza vonom a vén-et.

A másik. Akkor én is visszavonom a vad-at.

Bíró. Helyes! E szerint hát most már a tárgyalást a felek *megegyezése* folytán beszüntetem.

KÖDÖS, HOMÁLYOS ŐSZI NAPOK.

Ködös, homályos őszi nap,
Bundába göngyölő hideg,
Alszik a nap felhők mögött — —
Kinek van kedve most, kinek?

Az utcán lusta unalom,
A föld is szürke, mint az ég;
Kedves menyecske, egymagad
Vagy e homály csillagja még.

De hajh! alig hogy felragyogsz
Már neked is jó felleged:
Kocsid mindjárt előrobog,
És huss! tovább szalad veled.

Az egész csak egy pillanat
S érzem: enyhébb, üdőbb a lég —
Csak mintha még nagyobb szürkébb
Sötétben csetle-botlanék...

Fidelio.

KÖLCSÖNÖSSÉG.

Anyá. (A fiához.) Géza, én egész éjjel nem alszom,
mikor te így reggel felé jössz haza.

Fiú. Biztosítlak róla, édes mama, hogy én sem.

GYÖNGÉD CZÉLZÁS.

Báró. Erdész úr, milyen időnk van? honnan fú a szél?

Erdész. Azt legjobban megtudnám mondani, ha egy szivarra gyujthatnék.

MAGYAR LEXIKON

AZ EGYETEMES ISMERETEK
ENCYKLOPAEDIÁJA.

16 vaskos kötet és 1 kötet képes atlasz.

Ara füzve 48 frt, kötve 64 frt.

Kötetenként füzve 3 frt. Kötetenként kötve 4 frt

Evtizedekig várta közönségünk egy magyar lexikon megjelenését, mely pótolta volna a régen elfogyott Ismeretek tárárt, s a magyar viszonyokkal nem törődő német Conversations-Lexikonokat. A fenti munka e hézagot akarja pótolni. — Elég bő, hogy akár Brockhaus, akár Mayer Lexikonjait nélkülözhetővé tegye. másrészt hazai viszonyainkra oly nagy mérvben van tekintettel, hogy semmiféle más idegen nyelvű Lexikon nem pótolhatja e tekintetben a **Magyar Lexikont**.

Ezen a maga nemében egyetlen és különösen a magyar viszonyokat fölkaroló, minden tudományágat, történelmi, földrajzi s életrajzi adatokat tömören magában foglaló mű, egymaga ugyszólván egész könyvtárt pótolni képes.

Ha komoly, s jelentékenyebb ünnepi ajándékról van szó, nem adhatunk alkalmasb művet, mint a minő a **Magyar Lexikon**.

Kapható minden könyvkereskedésben és a

PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
KIADÓHIVATALÁBAN

Budapest, Kecskeméti-utca 6. sz.

HIRDETÉSEK

az Üstökös részére felvételnek kiadóhivatalunkban

BUDAPESTEN

Kecskeméti utca 6. sz. alatt.

Atelier Parisien

7350 (Halácsy)

legcsinosabban

berendezett

Fényképezési műterem
Budapest, Haris bazár.

Fényképek
a legtökéletesebb
kivitelben és jutá-
nyos áron készíttetnek.

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadóhivatalában (Budapest, Kecskeméti-utca 6)
kapható:

NÉPSZERŰ CSILLAGÁSZATTAN

Az égboltozat egyetemes leírása.

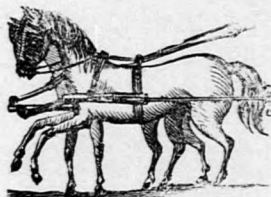
Irta: **Flammarion Camille**. Fordította: **Hoitsy Pái**.

360 ábrával, színes könyvomatok és csillagászati térképekkel. — 2 kötet
Füzve 8 frt. Diszkötésben 12 frt.

Süketeknek.

Egy a süketiséget, fülzúgásokat, valamint ezeknek gyógyítását tartalmazó igen érdekes 132 oldal terjedelmű képes röpiratot 10 krért bérmentesen küld:

J. H. Nicholson, Wien, IX., Kőlingasse 4.

MAYER J.

szij-, nyereggártó és bőröndös
BUDAPEST,

V., Nádor-utca 21. sz.

Ajánlja a legnagyobb választékban saját készítésű lószerszámjait, nyerges, utazó-bőröndök, vadász-tarisznyák és pénzerszényeket a legjutányosabb áron.

A PALLAS

kiadóhivatalában (Budapesten, Kecskeméti-utca 6. sz.)
kapható:

A MAGYAR

ÖRÖKÖSÖDÉSI ELJÁRÁS

BIRÓSÁGOK ELŐTT.

IRTA

RÓNASZÉKI TRUX HUGO,

HITES KÖZ- ES VÁLTÓ-ÜGYVÉD

BUDAPESTI KIR. ITÉLŐ-TÁBLAI PÓTBÍRÓ.

Ára 1 forint 80 krajczár.

FIGYELMEZTETÉS!

Alulírottak, van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek szives tudomására hozni, hogy butorraktárunk Budapesten, **Nádor-utca 7. sz. alatt**, mely már egy évtized óta fennáll, mely idő alatt szerencsések voltunk a t. vevőink teljes bizalmát kiérdemelni — változatlan maradt.

Utóbbi időben azonban **Fleischer Kálmán** volt mészáros-mester jónak látta nevét **Dósa Kálmánra** átváltoztatni és butorüzletét nyitni; nehogy tehát a t. közönség azon hiszenben legyen, mintha az a mi üzletünkkel összeköttetésben volna, kötelességünknek tartjuk nyilvánosságra hozni és figyelmeztetni, mivel már azon hiszemben többen csalódtak. Kérjük egyszersmind a t. közönséget, minél szélesebb körben terjeszteni ezt. Kiváló tisztelettel

Dósa testvérek butorraktárosok.

☞ Kívánatra képes árjegyzéket küldünk. ☜

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

*Készít egyes fogakat, fogsorokat és plom-
bokat, jótállás mellett; árak: mérsékelték.*

„Rujder“ kávéház.

Király- és Kazinczy-utca sarkán.
Újonnan összeállított

magyar hölgyzenekar hangversenye.

Hegedüs Janka kisasszony vezénylete alatt. — Naponta Rácz
Gizella kisasszony cimbalomművésznő hangversenye.

Szőnyegek,

függönyök, asztal- és ágyterítők, bu-
torszövetek.

Gazdag raktár mindennemű

iópokróczból.

Smyrna négyszögméterje 10 forinttól följebb. Mara-
dékokat jelentékenyen mérsékelt áron ajánlanak.

Kunz József és Társa

Budapest, V., Deák-tér és Erzsébet-tér sarkán.

Földvály Imre

specziális készítője a jószabású

férfi-ingeknek,

ajánlja férfi-divat, vászon
és fehérenemű-raktárát, a
n. é. közönség b. figyel-
mébe. Budapest, korona-
herezeg-utca 11., a fő-
posta mellett. — Czégem
össze nem tévesztendő,
Földvári J. (Jakab)
czéggel.

Megjelent a **KARAMBÓL-**
kalendárium. Pokrócz Ádám
összes nyájaskodásaival, bővit-
ve 54 csinos rajzzal és száftos
adomákkal, kinek **nyolcz erős**
piczulája vagyon, rendölje meg
e gondüzöt posta-utalvánnyal
Grünbaum és Steiner könyv-
kereskedésében Budapest, Mu-
zeum-körút 15.

FRANCZIA-MAGYAR SZÓTÁR.

Szójegyzék és nyelvtan,
megjegyzések a francia
akadémia és a legjelesebb
francia szótárirók után,
3 nagy kötet, füzve 10 frt.
kötve 12 frt.

*A modern technika haladása, a felfede-
zések és találmányok, a gazdasági gépészet
és építészet, a vízszabályozások és közleke-
désügy, a gépészet és gyáripár stb. iránt
érdeklődő művelt közönségnek különös
figyelmébe és támogatásába ajánljuk a már
12 év óta fennálló*

GAZDASÁGI MÉRNÖK

*ezimű közérdekű gazdasági és műszaki
képes hetilapot.*

SZERKESZTI ÉS KIADJA:

GONDA BÉLA

min. műszaki tanácsos, műegyetemi magán tanár.

*A «Gazdasági Mérnök» megjelenik min-
den vasárnap, igen diszes kiállításban,
képekkel és szakszerű rajzokkal illusz-
trálva. — Előfizetési ára: egész évre 12 frt,
félévre 6 frt. Előfizetéseket a jövő évre már
most elfogad s most belépő előfizetőknek
a lapot új évig ingyen küldi a «Gazdasági
Mérnök» kiadóhivatala.*

PALLAS irod. és nyomdai részvénytársaság.